

РЕШЕНИЕ

№ 7468

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 01.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3506** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Х. Л. В. срещу Решение № 2153-21-76 от 18.03.2019г. на директора на ТП на НОИ - С. град, с което е оставена без уважение жалба от 12.02.2019 г. на същия и е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/5 от 18.01.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване /ПО/ на основание чл. 72 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/. В жалбата се тръди, че обжалваното решение е неправилно, тъй като е било издадено на база Експертно решение на ТЕЛК № 2628 от 06.11.2018 г., което решение не отразявало влошеното му здравословно състояние. Излага се, че вследствие на настъпило ПТП е направен опит да се прикрие действителното му здравословно състояние, в резултат на ПТП. Прави се искане същото да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, на същия е назначен и процесуален представител, който поддържа подадената жалба и представено по делото становище, моли жалбата да бъде уважена.

Ответникът – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Я., която оспорва подадената жалба и воли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Доводи развива и в представени по делото писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Х. Л. В. чрез ГД „Изпълнение на наказанията“ подал пред ТП на

НОИ - С. - [населено място] № 2112-21-4331 от 26.11.2018г. за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като приложил ЕР на ТЕЛК № 2628 от 06.11.2018 г., издадено от тричленен състав и връчено му на 06.11.2018 г. На основание чл. 70, ал.2 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, издаденото решение било проверено от Столична РЗИ - РКМЕ за наличието на реквизитите по чл. 61 от Наредбата за медицинската експертиза, приета от Министерски съвет на основание чл. 101, ал. 7 от Закона за здравето. Контролът, осъществяван от експертите на РЗИ и РКМЕ, изключва обаче проверката на експертните решения по същество.

Водещата диагноза, поставена от ТЕЛК на освидетелстваното лице е „Неинсулинозависим захарен диабет” на перорално лечение, като на лицето е определена трайно намалена работоспособност 30 % съгласно Наредбата за медицинската експертиза, конкретно в съответствие с Методика за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) в проценти / Приложение № 2/.

Медицинската комисия при ТП на НОИ - С. град не е обжалвала Експертното решение на ТЕЛК № 2628 от 06.11.2018 г. пред НЕЛК. Преосвидетелстваното лице също не е обжалвало посочения акт на ТЕЛК пред НЕЛК и той е влязъл в законна сила.

В резултат на подаденото заявление за отпускане на лична пенсия за ИОЗ, длъжностното лице по ПО е издало Разпореждане № [ЕГН]/5 от 18.01.2019 г. за отказ от отпускане на лична пенсия за ИОЗ, тъй като жалбоподателят не отговаря на императивното изискване по чл. 72 от КСО. По силата на посочената разпоредба „Пенсия за инвалидност се определя на лица с 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане”. Последното е оспорено в срока по чл. 117, ал. 2, т. 1 от КСО пред по-горестоящия административен орган - Директора на ТП на НОИ - С. град, който се произнесъл с Решение № 2153-21-76 от 18.03.2019 г., с което оставя без уважение жалбата на В. от 12.02.2019 г.

Решение № 2153-21-76 от 18.03.2019 г. е било връчено на 21.03.2019 г. и обжалвано пред съда от Х. В. с жалба от 25.03.202019 г.

Спорът е по отношение правото на жалбоподателя да получава лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/ на основание чл. 72 от КСО съобразно приложимото осигурително законодателство във връзка със Закона за здравето.

Въпреки изразеното несъгласие от жалбоподателя, в хода на настоящото съдебно производство, спрямо мотивите на ТЕЛК, обективирани в ЕР № 2628/0611.2018 г. на II-ри състав при IV-та МБАЛ - С. ЕАД, предметът на спора следва да се очертае единствено в рамките на издаденото Решение № 2153-21-76 от 18.03.2019 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град по отношение неговата законосъобразност и съответствие с приложимите материалноправни разпоредби.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган в съответствие с разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО. Същото съдържа фактически и правни основания, съобразно чл. 117, ал. 3 от КСО. Спазена е предвидената от закона форма. При издаване на решението не е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила. При това положение законосъобразно ръководителят по пенсионно осигуряване се е произнесъл въз основа на наличните редовни документи и служебно известната му информация.

Неоснователно е и твърдението за нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 71 КСО право на пенсия за инвалидност имат лицата, които са загубили напълно или частично работоспособността завинаги или за продължително време. Пенсия за инвалидност се определя на лица с 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане (чл. 72 КСО). Правото на пенсия за инвалидност, според чл. 73 КСО, се поражда от датата на инвалидизирането, а пенсията се отпуска за срока на инвалидността. В настоящия случай определената ТНР на жалбоподателя е 30%. По силата на чл. 74. ал. 1 КСО осигурените придобиват право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, ако са загубили работоспособността си и имат осигурителен стаж, придобит до датата на инвалидизирането, а за слепите по рождение и за ослепелите преди постъпване на работа - до датата на заявлението по чл. 94, както следва: 1. до 20-годишна възраст и за слепите по рождение и на ослепелите преди постъпването им на работа - независимо от продължителността на осигурителния стаж; 2. до 25-годишна възраст - една година; 3. до 30-годишна възраст - 3 години; 4. над 30-годишна възраст - 5 години. Освен това една трета от осигурителния стаж по ал. 1, т. 2, 3 и 4 трябва да е действителен (чл. 74. ал. 2 КСО). Съгласно чл. 22 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, правото на пенсия за инвалидност се поражда от датата на инвалидизиране, а за слепите по рождение и за ослепелите преди постъпване на работа, както и за лицата с вродени или придобити трайни увреждания до постъпване на работа - от датата на заявлението по чл. 94, ал. 1 или ал. 3 от КСО. При пенсия за инвалидност поради общо заболяване към тази дата лицето трябва да има изисквания се осигурителен стаж по чл. 74 КСО. Пенсията за инвалидност и добавката за чужда помощ на лицата, които не са навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО, се отпуска за времето на неработоспособността, определена от ТЕЛК (НЕЛК).

Цитираните до тук разпоредби сочат, че за да придобие право на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, жалбоподателят, който към момента на инвалидизирането си е на 37 години, следва да отговоря кумулативно (едновременно) на следните условия:

1. да има определена трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто;
2. да има придобит до датата на инвалидизиране осигурителен стаж с минимална продължителност от поне 5 години; и
3. една трета от изискуемия стаж от 5 години да е действителен, т. е. поне 1 година и 8 месеца от придобития стаж да е действителен.

Липсата на която и да е от изброените предпоставки е основание за отказ да бъде отпусната пенсия за инвалидност.

В настоящия случай по делото не е спорно, а и се установява от приложеното в преписката експертно решение на ТЕЛК, че на В. е определена само на 30 % трайно намалена работоспособност.

С оглед изложеното, съдът приема, че подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143 от АПК, ал. 3 от АПК, определени по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Х. Л. В. срещу Решение № 2153-21-76 от 18.03.2019г. на директора на ТП на НОИ - С. град, с което е оставена без уважение жалба от 12.02.2019 г. на същия и е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/5 от 18.01.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване /ПО/ на основание чл. 72 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

ОСЪЖДА Х. Л. В., с ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: